

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2532 จำนวน 476 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 33,739 คน (ข้อมูลจากงานข้อมูลและสถิติทางการศึกษาฝ่ายนโยบายและแผน หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสงขลา)

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาด 300 คน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง และกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท โรงเรียนที่เข้าข่ายเป็นโรงเรียนในเขตเมืองมีทั้งหมด 3 โรงเรียน ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองสงขลา 2 โรงเรียน ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ 1 โรงเรียน ได้เลือกมาศึกษา 2 โรงเรียน คือ

โรงเรียนอนุบาลสงขลา	อำเภอเมืองสงขลา
โรงเรียนวัดโคกสมาณคุณ	อำเภอหาดใหญ่

สำหรับโรงเรียนที่เข้าข่ายเป็นโรงเรียนในเขตชนบทนั้น มีทั้งหมด 473 โรงเรียน ได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster โดยการจับสลากชื่ออำเภอมา 5 อำเภอ จากทั้งหมด 15 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ อำเภोजะนะ อำเภอระโนด และอำเภอทิงพระ จากนั้นได้ใช้วิธีจับสลากชื่อโรงเรียนในแต่ละอำเภอที่สุ่มมาได้อำเภอละ 1 โรงเรียน คือ

โรงเรียนวัดสามกอง	อำเภอเมืองสงขลา
โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำน้อย	อำเภอหาดใหญ่
โรงเรียนวัดสนามไชย	อำเภอสทิงพระ
โรงเรียนชุมชนบ้านทางควาย	อำเภอจะนะ
โรงเรียนชุมชนวัดเจดีย์งาม	อำเภอระโนด

จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 300 คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท : กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมืองเป็น 583 : 869
หรือ 1 : 1.4 เมื่อคิดเทียบเป็นจำนวนตัวอย่างแล้วจะได้ดังนี้

กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท	120 คน
กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง	180 คน

จากนั้นเลือกตัวอย่างจากแต่ละโรงเรียนที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม ตามสัดส่วนนักเรียน
ชาย-หญิง ที่มีอยู่จริงในแต่ละโรงเรียน ดังนี้

กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมือง	ได้แก่	
โรงเรียนอนุบาลสงขลา	108 คน	
โรงเรียนวัดโคกสमानคุณ	72 คน	รวม 180 คน
กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตชนบท	ได้แก่	
โรงเรียนวัดสามกอง	12 คน	
โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำน้อย	32 คน	
โรงเรียนวัดสนามไชย	21 คน	
โรงเรียนชุมชนบ้านทางควาย	27 คน	
โรงเรียนชุมชนวัดเจดีย์งาม	28 คน	รวม 120 คน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ
 - การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตย
 - การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน
 - การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบปล่อยปละละเลย
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน หมายถึง ความคิดเห็นของเด็กนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของตนเองโดยรวม ได้แก่ รูปร่างลักษณะ คุณลักษณะ พฤติกรรม สถิติปัญญา ความวิตกกังวล ความเป็นคนน่านิยม ความสุข และความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านดี
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านไม่ดี

ตัวแปรตาม ได้แก่

การเปิดรับรายการโทรทัศน์ หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเปิดชมรายการโทรทัศน์ 10 ประเภท

นอกจากนี้ สามารถสรุปการแข่งตัวแปรในการวิจัยออกตามสมมติฐานแต่ละข้อได้ ดังนี้

- สมมติฐานข้อที่ 1. ตัวแปรอิสระ : ลักษณะเฉพาะของเด็กนักเรียน
 ตัวแปรตาม : ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน
- สมมติฐานข้อที่ 2. ตัวแปรอิสระ : ลักษณะเฉพาะของเด็กนักเรียน
 ตัวแปรตาม : การเปิดรับรายการโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 3. ตัวแปรอิสระ : การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว

ตัวแปรตาม : การเปิดรับรายการโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 4. ตัวแปรอิสระ : ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

ตัวแปรตาม : การเปิดรับรายการโทรทัศน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการคัดแปลงข้อความ และคำถามบางส่วนมาจากเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในเรื่องที่ใกล้เคียงกัน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้แก่ อายุ เพศ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย สภาพครอบครัว อาชีพพ่อและแม่ และระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2. เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ซึ่งคัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่ใช้วัดการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ในวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับความมีวินัยในตนเองตามการรับรู้ของนักเรียน (บัณฑิตา ศักดิ์อุดม, 2523 : ภาคผนวก ข.)

ลักษณะคำถามเป็นข้อความที่มีลักษณะแบ่งเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงเท่ากัน (Interval Scale) มีทั้งหมด 18 ข้อความ

ข้อความที่ 1, 2, 4, 6, 12 และ 16 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตย

ข้อความที่ 3, 5, 7, 8, 11 และ 13 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน

ข้อความที่ 9, 10, 14, 15, 17 และ 18 เป็นข้อความที่ใช้วัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 3. เป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ซึ่งคัดแปลงมาจากแบบทดสอบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเด็ก ฉบับของ เพียร์ส และแฮร์ริส (Piers and Harris, 1969) ประกอบด้วยข้อความที่เป็นประโยคออกเล่าเกี่ยวกับตนเองทั้งในด้านดี และด้านไม่ดี รวมทั้งหมด 18 ข้อความ

ตอนที่ 4. เป็นคำถามที่ใช้ประเมินความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ รวม 10 ประเภท ซึ่งการแบ่งประเภทรายการนี้ คัดแปลงมาจากการแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ของ วิลเลียมส์ (Williams, 1974 : 79-81)

ลักษณะคำถามเป็นข้อความที่มีลักษณะแบ่งเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงเท่ากัน (Interval Scale) มีทั้งหมด 10 ข้อความประเภทของรายการโทรทัศน์

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ แล้วนำไปทดสอบ (Tryout) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดสงขลา จำนวน 40 ชุด เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม โดยนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีทางสถิติ ดังนี้

คำถามที่ใช้วัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว และคำถามที่ใช้ประเมินความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการโทรทัศน์ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82 และ 0.84 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่า เครื่องมือที่ใช้วัดในส่วนนี้มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

คำถามที่ใช้วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน นำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามแบบ K-R 21 (Kuder-Richardson 21) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.79 ซึ่งแสดงว่า เครื่องมือที่ใช้วัดในส่วนนี้มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

สำหรับคำถามในส่วนของลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์คัดแปลงแก้ไขภาษาเพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลและกรรมวิธีทางข้อมูล

ลักษณะการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองจากนักเรียนชั้นประถมปลายตามโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดสงขลา โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง ภายใต้การควบคุมของผู้วิจัย วึ่งผู้วิจัยจะคอยอธิบาย และตอบปัญหาเกี่ยวกับคำถามในแบบสอบถามในกรณีเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจในการเก็บข้อมูลจะเก็บข้อมูลสำรองไว้ 5 ชุด

เมื่อเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสข้อมูล เพื่อนำไปถ่ายข้อมูลลงบนเทปคอมพิวเตอร์ และป้อนข้อมูลคำสั่งลงใน Terminal ของเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ MUSIC เพื่อใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^X สำหรับการประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติ

การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การให้คะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรที่ต้องการ เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ โดยแบ่งตามตัวแปรดังนี้

ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ

ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ วัดจากความเป็นเจ้าของสิ่งของที่มีภายในบ้าน โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับฐานะทางเศรษฐกิจจากงานวิจัยของ วัชรารักษ์ ตระกูลศิษฐ์ (2525 : 52-55) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสิ่งของที่มีภายในบ้าน จำนวน 22 ชนิด โดยให้คะแนนดังนี้

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
ไม่มี	0
มี	1

โดยนำคะแนนจากแบบสอบถามทั้งหมดมารวมกัน แล้วคำนวณเป็นค่าร้อยละ และพิจารณาว่าสิ่งของชนิดใดที่ทุกบ้านมีมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ จนถึงสิ่งของที่มีน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้สิ่งของที่มีน้อยที่สุดมีคะแนนมากที่สุด ซึ่งค่าของคะแนนก็คือ จำนวนร้อยละของผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้น ในทางตรงข้ามสิ่งของที่ทุก ๆ บ้านมีมากที่สุดจะมีคะแนนน้อยที่สุด และค่าของคะแนนก็คือ จำนวนร้อยละของผู้ที่มีสิ่งนั้น เช่นกัน แล้วจึงนำคะแนนทั้งหมดของสิ่งของที่มีในบ้านมารวมกัน และแบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจ ออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ $\bar{X} \pm S.D.$ ของคะแนนรวมทั้งหมด แบ่งได้ดังนี้ คือ

- ค่าคะแนนรวมที่มีค่าน้อยกว่า $\bar{X} - S.D.$ = ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ
 ค่าคะแนนรวมที่มีค่าระหว่าง $\bar{X} \pm S.D.$ = ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าคะแนนรวมที่มีค่าสูงกว่า $\bar{X} + S.D.$ = ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 1. แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเกณฑ์คะแนนที่ได้จากการเป็นเจ้าของสิ่งของภายในบ้าน

สิ่งของภายในบ้าน	ความเป็นเจ้าของ		รวม
	มี	คะแนนที่ได้	
1. วิทยุ	83.7 (251)	16.3 (49)	100 (300)
2. พัดลม	87.7 (263)	12.3 (37)	100 (300)
3. รถจักรยานยนต์	65.3 (196)	34.7 (104)	100 (300)
4. เครื่องสูบน้ำ	36.7 (110)	63.3 (190)	100 (300)
5. เตารีดไฟฟ้า	86.3 (259)	13.7 (41)	100 (300)

สิ่งของภายในบ้าน	ความเป็นเจ้าของ		รวม
	มี	คะแนนที่ได้	
6. กระจกน้ำร้อน	70.3	29.7	100
	(211)	(89)	(300)
7. ตู้เสื้อผ้า	96.3	3.7	100
	(289)	(11)	(300)
8. ตู้กับข้าว	88.0	12.0	100
	(264)	(36)	(300)
9. นาฬิกาแขวน	79.3	20.7	100
	(238)	(62)	(300)
10. โทรทัศน์	90.0	10.0	100
	(270)	(30)	(300)
11. ตู้เย็น	68.3	52.3	100
	(205)	(157)	(300)
12. จักรเย็บผ้า	47.7	52.3	100
	(143)	(157)	(300)
13. รถยนต์	33.3	66.7	100
	(100)	(200)	(300)
14. กระจกน้ำแข็ง	81.0	19.0	100
	(243)	(57)	(300)
15. เตียงนอน	88.3	11.7	100
	(265)	(35)	(300)
16. โต๊ะเขียนหนังสือ	75.7	24.3	100
	(227)	(73)	(300)
17. ชุดรับแขก	46.0	54.0	100
	(138)	(162)	(300)

สิ่งของภายในบ้าน	ความเป็นเจ้าของ		รวม
	มี	คะแนที่ได้	
18. เครื่องปรับอากาศ	9.7	90.3	100
	(29)	(271)	(300)
19. เต้าแก๊ส หุงต้ม	83.0	17.0	100
	(249)	(51)	(300)
20. วี.ดี.โอ.	23.7	76.3	100
	(71)	(229)	(300)
21. เครื่องซักผ้า	25.3	74.7	100
	(76)	(224)	(300)
22. รถจักรยาน	75.3	24.7	100
	(226)	(74)	(300)

จากตารางที่ 1. สามารถกำหนดค่าคะแนนของสิ่งของภายในบ้านทั้งหมด 22 ชนิดได้
ดังนี้

<u>สิ่งของภายในบ้าน</u>	<u>คะแนที่ได้</u>
เครื่องปรับอากาศ	90.3
วี.ดี.โอ.	76.3
เครื่องซักผ้า	74.7
รถยนต์	66.7
เครื่องสูบน้ำ	63.3
ชุดรับแขก	54.0
จักรเย็บผ้า	52.3

<u>สิ่งของภายในบ้าน</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
รถจักรยานยนต์	34.7
ตู้เย็น	31.7
กระติกน้ำร้อน	29.7
รถจักรยาน	24.7
โต๊ะเขียนหนังสือ	24.3
นาฬิกาแขวน	20.7
กระติกน้ำแข็ง	19.0
เตาแก๊สหุงต้ม	17.0
วิทยุ	16.3
เตารีดไฟฟ้า	13.7
พัดลม	12.3
ตู้กับข้าว	12.0
เตียงนอน	11.7
โทรทัศน์ โทรทัศน์	10.0
ตู้เสื้อผ้า	3.7

การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ซึ่งแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบประชาธิปไตย ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 4, 6, 12 และ 16 การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเน้นแบบเข้มงวดกวดขัน ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อ คือ ข้อ 3, 5, 7, 8, 11 และ 13 และการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวเป็นแบบปล่อยปละละเลย ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อ คือ ข้อ 9, 10, 14, 15, 17 และ 18 รวมทั้งหมด 18 ข้อ มีการให้คะแนนเป็นช่วง ๆ แบบ Rating Scale โดยกำหนดคะแนนในคำตอบแต่ละข้อ ดังนี้ (จิตรา เฝ้าทรัพย์, 2527 : 27)

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
บ่อยครั้ง	3
ไม่บ่อย	2
ไม่เคย	1

แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนแบ่งคะแนนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้มัธยฐาน (Median) แบ่งคะแนนสูงและคะแนนต่ำ เพื่อจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวออกเป็น 2 แบบตามลักษณะดังนี้

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 1, 2, 4, 6, 12 และ 16 สูง แสดงว่าครอบครัวมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบประชาธิปไตยในระดับสูง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 3, 5, 7, 8, 11 และ 13 สูง แสดงว่าครอบครัวมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง

ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนข้อ 9, 10, 14, 15, 17 และ 18 สูง แสดงว่าครอบครัวมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเน้นแบบปล่อยปละละเลยในระดับสูง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

ลักษณะของคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบระหว่าง "จริง" และ "ไม่จริง" รวมทั้งหมด 18 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน

- ถ้าตอบได้ถูกต้อง จะได้คะแนนในข้อนั้น = 1 คะแนน
- ถ้าตอบผิด จะได้คะแนนในข้อนั้น = 0 คะแนน

แล้วนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน ผู้ที่ได้รับคะแนนรวมสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในทางที่ดี

การเปิดรับรายการโทรทัศน์

เป็นแบบประเมินความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการโทรทัศน์ มีทั้งหมด 10 ข้อ โดยแบ่งตามประเภทของรายการโทรทัศน์ เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็นช่วง ๆ แบบ Rating Scale โดยกำหนดคะแนนในคำตอบในแต่ละข้อ ดังนี้

<u>คำตอบ</u>	<u>คะแนนที่ได้</u>
บ่อยครั้ง	3
ไม่บ่อย	2
ไม่เคย	1

แล้วนำคะแนนรวมทั้งหมด มาจัดแบ่งคะแนนรวมออกเป็น 3 ระดับ โดยอาศัยเกณฑ์การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ช่วงเท่า ๆ กัน ดังนี้

<u>คะแนนรวมที่ได้</u>	<u>ระดับการเปิดรับรายการโทรทัศน์</u>
10 - 16	เปิดรับน้อย
17 - 23	เปิดรับปานกลาง
24 - 30	เปิดรับมาก

สถิติวิเคราะห์ในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1.

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ T-Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมปลายในเขตเมืองและเขตชนบท ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตน

สมมติฐานข้อที่ 2.

ใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มแบบ T-Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในเขตเมืองและเขตชนบท ในด้านการเปิดรับรายการโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 3.

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 4.

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตน กับการเปิดรับรายการโทรทัศน์

นอกจากนี้ ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน การเปิดรับรายการโทรทัศน์ รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย